

Esmir

Esmir (47) is 1 dag per week mantelzorgverzorger voor haar vader (74), die alzheimer heeft. Deze ziekte staat erom bekend dat je elkaar langzaam kwijtraakt. Maar juist doordat zij haar vader nu regelmatig ziet, krijgt ze alsnog de band die ze in haar jeugd zo heeft gemist. Zo brengt het ook iets moois en waardevols teweeg.

Elke vaderdochter-dag, zoals ik de mantelzorgdagen met mijn vader noem, zijn er fijne momenten die ik als kostbare herinnering in mezelf opsla. Vandaag neem ik een platenspeler mee, omdat ik weet dat hij een verzameling vinylplaatjes met muziek uit zijn jeugd heeft. De pick-up zetten we pontificaal op de eetkamertafel met de verzamelbak plaatjes ernaast, zodat we er makkelijk bij kunnen. Mijn vader kiest een plaat uit en geeft die aan mij, waarna we samen de platenspeler met een verlengsnoer aan de praat krijgen.

Bij het horen van de eerste klanken van de Rolling Stones, klaart zijn gezicht op en beweegt zijn bovenlijf voorzichtig mee op de muziek. Het volgende singlepje, van een voor mij onbekende artiest, legt mijn vader zelf op de platenspeler. Hij staat op en zingt ineens: *"Wild thing, you make my heart sing."* Ik schiet in de lach, want zo enthousiast en vol energie heb ik hem lang niet gezien. En ik denk dat ik hem nog nooit heb zien dansen.

Met toenemende verbazing sta ik naar hem te kijken. Bij het zesde plaatje is mijn vader inmiddels helemaal *the man* en maken zijn onzekerheid en breekbaarheid definitief plaats voor een zingende en dansende diskjockey vol bravoure. Hij zingt elke tekst woord voor woord mee, compleet met de bijbehorende gitaargebaren, alsof hij live meespeelt.

Eindelijk voelt hij
zich weer even
zijn jongere,
gezonde zelf

Het verbaast mijn vader zelf ook dat hij alle teksten nog zo goed kent en mán, wat doet het ons goed. Voor mijn vader omdat hij zich eindelijk weer even zichzelf voelt, zijn jöngere en gezonde zelf. En ik geniet omdat ik mijn vader nog nooit zo zelfverzekerd heb gezien. Deze metamorfose, van een voorzichtige, bijna schuchtere man naar een zelfverzekerd en energiek persoon, is fenomenaal!

Hij kan er geen genoeg van krijgen, en ik ook niet. De hele middag draaien we onvermoeid plaatjes. "Kan 'ie nog wat harder?" roept mijn vader boven de muziek uit. Ik draai de volumeknop helemaal open, wat niet veel harder is dan hoe die al stond. Ik word getraakteerd op de ene hartverwarmende serenade na de andere.

En dan gebeurt het. Meezingend met de zoveelste songtekst kijkt mijn vader mij ineens recht aan en zingt: "I love you..." Niet dat ik daaraan twijfel, maar het is een intense en compleet andere beleving om het uit zijn mond te horen. Het raakt me, en ook dat had ik niet verwacht. Toevallig maak ik op dat moment net een opname met mijn telefoon. De timing had niet beter gekund.

Hoe vaak ik dit filmpje – thuis op de bank – al niet heb teruggekeken...? Elke keer opnieuw moet ik breeduit glimlachen. Vandaag was een onwaarschijnlijke en onvergetelijke beleving met mijn vader, die ik voor altijd in mijn geheugen en in mijn telefoon heb opgeslagen.

esmir